

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Importanța teologică a Postului Nașterii Domnului

Întâmpinarea cu folos a marilor sărbători creștine nu poate să aibă loc în orice condiții, în stare de indiferență și insensibilitate spirituală, ci într-o stare de trezvie, de receptivitate, de curăție și de deschidere sufletească. Această stare nu se naște din nimic, ci ea se pregătește printr-o perioadă de timp numită: „perioada postului”. De aceea, și sărbătoarea Nașterii Domnului sau Crăciunul este pregătită în mod deosebit printr-o perioadă de timp de post, de 40 de zile, numită Postul Nașterii Domnului. Această perioadă de timp este perioada de pregătire sufletească a credincioșilor, pentru a putea să-L primească ei înșiși, cu vrednicie, pe Mântuitorul lumii în sufletele lor.

Încă de la începutul existenței Bisericii creștine, s-a avut în vedere pregătirea deosebită a credincioșilor pentru marele praznic al Nașterii Domnului, instituindu-se zile și săptămâni de post, de reculegere, de iertare și de intensificare a vieții creștine, în așteptarea marelui praznic al Crăciunului. Acest post trebuia să aducă aminte credincioșilor de patriarhii și dreptii Vechiului Testament, care prin rugăciune și post, prin credință și nădejde, au așteptat să vină în lume Mesia – Izbăvitorul tuturor oamenilor.

Cele dintâi mărturii sau documente despre existența acestui post provin din secolele IV-V, de la Fericitul Augustin și de la episcopul Leon cel Mare al Romei (Sermones de jejuniis X mensis, în: P.L. LIV, col. 168-190).

Prin lungimea și prin durata lui de 40 de zile, acest post ne aduce aminte de postul ținut de Moise, ca pregătire, pentru a primi de la Dumnezeu Tablele Legii pe Muntele Sinai. Pornind de la semnificația postului ținut de Moise, tot așa și creștinii postesc în vederea primirii în sufletele lor a Cuvântului lui Dumnezeu, Cel Care Se face Om, prin lucrarea Duhului Sfânt și din Fecioara Maria. Postul lui Moise pe Muntele Sinai este o tipologie a Postului creștin premergător sărbătorii Nașterii Domnului. Vom încerca să sesizăm, în cele ce urmează, sen-

surile sau semnificațiile teologice ale acestui Post al Crăciunului, pentru ca astfel, și creștinii de astăzi, să simtă tot mai bine necesitatea lui, și, mai ales, să se poată învrednici de darurile sale.

În primul rând, așa cum s-a precizat deja, Postul Crăciunului vrea să ne învețe pe noi creștinii, că sărbătoarea Nașterii Domnului înseamnă împlinirea profețiilor mesianice, făcute cu secole înainte de evenimentul Nașterii Domnului, începând cu Protoevanghelia, din Vechiul Testament, de la Facere 3, 15: „Dușmănie voi pune între tine (șarpe) și femeie (Eva), între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul”, continuând în diferite moduri și cu alte cuvinte, prevestiri ale locului, timpului și modului venirii în lume ale lui Mesia, despre care dau mărturie cărțile sfinte ale Vechiului Testament. Biserica dorește să ne convingă pe noi creștinii, că există o strânsă legătură între aceste profeții mesianice ale Vechiului Testament și împlinirea lor întocmai prin venirea lui Mesia, sub chipul unui Prunc nevinovat, în peștera Betleemului, „la plinirea vremii” (cf. Galateni 4, 4).

În al doilea rând, Postul Nașterii Domnului evidențiază cu claritate faptul, că pronia sau purtarea de grijă a lui Dumnezeu a fost o realitate în întreaga istorie a omenirii, conducând-o pe aceasta, cu iubire și înțelepciune, ca să se mențină deschisă așteptării venirii lui Mesia, așa cum o ilustrează și venirea magilor de la răsărit la Betleem. Deci, pronia lui Dumnezeu este aceea, care veghează neîncetat la mersul înainte al omenirii, spre a ajunge la împlinirea destinului sau a menirii sale, atât în ceea ce privește rostul ei în lumea aceasta, cât și în ceea ce privește destinul ei eshatologic, veșnic.

În al treilea rând, acest Post, are în vedere arătarea treptată a iubirii veșnice a lui Dumnezeu în istorie;

Continuare în pagina 2
Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Pilda celor chemați la cină Duminica a XXVIII-a după Rusalii

„Iar El i-a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata. și au început unul câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.” (Luca 14, 16-24)

Dreptmăritori creștini și creștine, Apropierea sărbătorii Nașterii Domnului aduce, prin grija Sfintei Biserici, Mama noastră cea duhovnicească, o perioadă de pregătire specială. Prin citirile evanghelice rânduite suntem îmbiați să ne deschidem inima și sufletele pentru primirea Bucuriei, odată cu venirea Celui mult așteptat: Fiul lui Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos.

Astfel, Sfinții Părinți ai Bisericii au socotit de bine a se griji de mântuirea noastră, prin aducerea în auzul urechilor noastre a pericopei preluate din sfânta evanghelie după Luca, recunoscută de noi în Pilda celor chemați la cină.

Provocat de spusa unui ascultător: *Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!*, Domnul Iisus Hristos rostește această frumoasă parabolă.

Luând aminte la frumoasa descriere a Dumnezeiescului Învățător nu putem să nu ne exprimăm emoția când, iată, ajungem la înțelegerea înaltă prin care El ne învață că Împărăția lui Dumnezeu este părășie la bucurie. Căci ce înseamnă a pregăti ospăț? Nu este acesta prilej de îmbucurare?

Depășind îngustarea mioapă prin care unii văd Biserica doar în monocromie, pilda aceasta deschide perspectiva unei policromii în care credincioșii

se află într-o adiere plină de căldură a Duhului, *Cel care le face pe toate noi și le umple de bucurie, căci: Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci bucurie și pace în Duhul Sfânt!*

Ea, sărbătoarea Nașterii Domnului, ca semn al Darului trimis de Dumnezeu lumii, a generat transformarea acestei luni de încheiere a unui an civil într-una a cadourilor, când fiecare suntem invitați a dăru, din inimă și plini de bucurie, semne de dragoste și înfrățire către semenii și apropiați.

Amintirea acestei parabole se face tocmai într-o zi în care sinaxarul face pomenirea Sfinților Strămoși. Ei reprezintă speranța într-o Izbăvire care va salva omenirea de sub perspectiva sumbră a robiei, înțeleasă atât la nivel propriu cât și în sens figurat. Oare câtă bucurie va fi fost și încă este în aceștia, văzând împlinite așteptările lor pentru o lume încuiată în orizontul strâmt al morții?

De la aceștia au luat pildă și strămoșii noștri, cei încreștinați prin mâna și cuvintele sfinților Apostoli Andrei și Filip, care s-au ostenit a ne lăsa moștenire valori superioare, fie că vorbim de o țară, câștigată cu multe jertfe,

Continuare în pagina 2
Pr. Filip ALBU

Din sumar

- ▶ Slujirea învățătoarească-profecică a Mântuitorului Iisus Hristos
pagina 3, Ionuț Milcomete
- ▶ Știri
pagina 4

Importanța teologică a Postului Nașterii Domnului

Urmare din pagina 1

la început, mai puțin clar, dar, treptat, din ce în ce mai clar, pentru ca aceasta să strălucească cu putere deasupra peșterii Betleemului, când slava cerească a Dumnezeului iubirii și comuniunii veșnice a cuprins locul acela, atrăgând pe păstori și pe magi, dar, și întreaga creație, în jurul luminii acelei iubiri dumnezeiești întrupate sub chipul Pruncului Iisus aflat în iesle.

În fine, Postul Nașterii Domnului ne mai pune în lumină, pedagogia dumnezeiască manifestată în întreaga Lege a Vechiului Testament, precum și în întreaga creație, așa cum subliniază și Sf. Apostol Pavel, când spune: „Legea ne-a fost pedagog (călăuză) spre Hristos, ca să ne îndreptăm prin credință” (Galateni 3, 24). Aceeași călăuzire sau pedagogie dumnezeiască este prezentă și în timpul acestui Post pregătitor al sărbătorilor care vor veni, incluzând în dinamica lui spirituală viața fiecărui credincios.

Semnificațiile teologice ale Postului Crăciunului au darul de spori motivația interioară a fiecărui om, deschis spre o viață plină și autentică, pentru a intra în atmosfera luminoasă și plină de speranță a acestui Post, ieșind din monotonia cotidiană și din vacarmul ei, pentru a asculta în conștiință glasul Celui Care din iubire negrăită față de lume a venit în ea (cf. Ioan 3, 16), ca să o sfințească și să o ridice de sub puterea răului și a întunericii, în lumina iubirii și a vieții veșnice, dăruită ei de Pruncul Iisus.

Pilda celor chemați la cină

Urmare din pagina 1

fie că vorbim de transmiterea credinței celei drepte, prin care s-a făurit unitatea acestui popor. Pentru aceste osteneli a adus Domnul bucurii acestui neam.

Într-o lume în care, prin deschiderea generată de expansiunea mijloacelor de comunicare în masă, ce devine prilej, de multe ori, de transmitere doar a crizelor care aduc pers-

pective negativiste, ori a unor show-uri care forțează, adesea, obținerea unei stări de bucurie, Biserica, prin Sfânta Liturghie și prin sărbătorile ei ne invită să regăsim adevărata bucurie a serbării.

După modelul bunilor strămoși darurile noastre de acum nu trebuie să aibă, desigur, doar conotații pur materiale, căci acestea sunt stricacioase. Pe

acestea *furii le sapă și le fură*. De aceea, bucuria cea adevărată vine tocmai din oferirea a ceea ce este mai presus de materie, a ceva ce pleacă din inimă, să ne oferim pe noi ca dar! Să nu fim, adică, doar unii *lângă* alții ci unii *pentru* alții! Așa aducem Bucuria în noi și între noi, pe Iisus Hristos, Începătorul și desăvârșitorul adevăratei Bucurii.

Slujirea învățătoarească-profetică a Mântuitorului Iisus Hristos

Mântuirea este scopul suprem al vieții creștine, iar aceasta n-o putem dobândi decât prin Persoana lui Iisus Hristos, fapt pentru care Îl numim „Mântuitor” al nostru. Niciun alt întemeietor de religie nu se numește „mântuitor”, ci eventual, legiuitorul sau învățătorul religiei respective. Opera de mântuire a lui Hristos se caracterizează printr-o întreită slujire: de Profet-Învățător, de Arhiereu (Evrei 9,11), și de Împărat (Apoc. 12,10;11,15; Mt. 28,18). Aceste trei calități pot fi considerate slujiri, dar și demnități ale Sale, fiind nedespărțite. Doar prin aceste trei activități și calități poate Hristos să-i mântuiască și să-i desăvârșească pe oameni. Hristos nu este un învățător obișnuit ca oricare alt om, El depășind totodată și proorocii dinaintea Lui. Este Învățător și Prooroc prin Sine, iar nu printr-un dar venit din altă parte, din afara Lui, așa cum s-a întâmplat cu profeții din Vechiul Testament. Hristos, în calitate de Învățător, se deosebea nu numai de profeții dinaintea Lui, ci și de cărturarii și învățătorii de Lege din timpul Său, deoarece „îi învăța pe ei ca Unul care are putere, iar nu cum îi învățau cărturarii lor” (Mt. 7,29). Mântuitorul este Învățătorul prin excelență. În calitatea Sa de „rabbi” (învățător), i se adresează tânărul bogat din Evanghelie: „Învățătorule Bun, ce bine să fac ca să am viața veșnică?” (Mt. 19,16) și Maria Magdalena, imediat după Învierea Sa din morți: „Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea i-a zis evreiește: Rabbuni! (adică, Învățătorule) Ioan 20,16. Slujirea învățătoarească a lui Hristos nu este despărțită de celelalte două (arhierească și împărătească) căci „propovăduirea lui Hristos nu e despărțită de jertfa Lui. Toate sunt și se văd concentrate, cum am mai spus în Persoana Lui. El vine la o propovăduire care-L va duce la cruce, care se încoronează prin cruce... De alt-

fel, chiar la propovăduire El „vine în numele Domnului”, al Tatălui Său ceresc, de Care „e trimis” (Preot Profesor Dr. Dumitru Stăniloae, *Spiritualitate și comuniune în Liturghia Ortodoxă*, Editura IBMBOR, București, 2004, p. 315).

În concluzie, mărturisim faptul că Mântuitorul Hristos este Învățătorul suprem care prin învățătura Sa ne cheamă să-I urmăm exemplul prin renunțarea la egoism și la patimile stricătoare de suflet. În acest sens „cuvântul lui Hristos și puterea Lui nu are ca scop să aducă numai o înțelegere teoretică a Lui în inimile și sufletele credincioșilor, ci și să le întărească voința de a primi poruncile Lui, care cer călcarea peste poftele trupesti și o viețuire duhovnicească, însuflețită de iubire căci cuvintele lui Hristos, talmăcindu-L pe El însuși, ne arată și un model spre care trebuie să năzuim.” (Preot Profesor Dr. Dumitru Stăniloae, *op. cit.* p. 322).

Întreaga activitate mesianică săvârșită de Hristos a fost deci și una de învățare a oamenilor în vederea pregătirii lor pentru un alt fel de viețuire, pentru viețuirea veșnică și dobândirea Împărăției Cerurilor.

Ionuț MÎLCOMETE

Aniversări în Arhiepiscopia Aradului

În fiecare an, în zilele de 28 noiembrie și 2 decembrie, Arhiepiscopia Aradului dimpreună cu Chiriariul său, Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, se află în zile de sărbătoare. Astfel, în acest an, la 28 noiembrie s-au împlinit șapte ani de la istorica zi a ridicării la rang de Arhiepiscopie a eparhiei arădene, în prezența Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, înconjurat de un ales sobor de ierarhi, membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Totodată, ziua de 2 decembrie marchează instalarea în scaunul de episcop al Întâistătătorului ei, eveniment petrecut în urmă cu 32 de ani.

În ziua de vineri, 2 decembrie a.c., mulțime de clerici și credincioși, membri ai Consiliului Parohial, au participat la Sfânta Liturghie arhierească săvârșită de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei în Catedrala Veche a Aradului. În cadrul Sfintei Liturghii au fost rostite în mod solemn rugăciuni de mulțumire pentru binefacerile revărsate asupra Arhiepiscopului Aradului, precum și asupra clerului și credincioșilor.

La momentul rânduit, Chiriariul a hirotonit întru preot pe diaconul Marius-Emanuel Ardelean, pe seama Parohiei Slatina de Criș, Protopopiatul Sebiș, iar la finalul slujbei, acesta dimpreună cu preotul Călin-Teodor Baba, au fost hirotesii duhovnici.

După terminarea Sfintei Liturghii, soborul preoților și diaconilor, prin glasul P.C. Părinte Traian Micoroi, a adresat Înaltpreasfinției Sale mulțumiri pentru înțeleapta păstorie și cuvenitele felicitări însoțite de un buchet de flori. Chiriariul a rostit un cuvânt de mulțumire, enumerând totodată principalele evenimente istorice sărbătorite în aceste zile în întreaga țară și mai ales cele din Municipiul Arad.

La ieșirea din biserică, credincioșii prezenți și-au exprimat bucuria duhovnicească și au primit arhierești binecuvântări.

După aceasta, în sala de festivități a reședinței arhiepiscopale, ostenitorii Centrului eparhial și preoțimea arădeană, oficialitățile județene și locale și mulțime de credincioși, au participat pentru a-și exprima sentimentele de prețuire și de fiască dragoste pentru părintele sufletesc, pentru a-i ura ani mulți de arhipăstorie, cu sănătate deplină și care au dorit să fie prezenți la acest moment aniversar, pentru a-și exprima sentimentele de prețuire și de fiască dragoste pentru părintele sufletesc și pentru a-l felicita pentru frumoasele realizări în slujirea Bisericii lui Hristos, mai de cu seamă în părțile arădene.

Prof. univ. dr. Aurel Ardelean, președintele Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad a transmis, în numele comunității academice arădene, asigurarea înaltei aprecieri față de activitatea și personalitatea Ierarhului sărbătorit. De asemenea, cuvinte de felicitare a rostit și dl. Remus Tănase, președintele ANATECOR Arad, înmânându-i Înaltpreasfinției Sale o Diplomă de prețuire.

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei a mulțumit, la final, în primul rând Părintelui ceresc pentru tot ceea ce a realizat în cei mulți ani spre binele Bisericii străbune și celor prezenți pentru sentimentele și bunele urări exprimate.

Sfânta Filofteia de la Curtea de Argeș

Sfânta Filofteia s-a născut în marea cetate Târnovo, mama ei trăind doar încă puțină vreme după aceea, cât să o învețe pe copilă credința creștinească. Unind fecioria cu milostenia, fericita Filofteia nu s-a dat la jocurile copilărești și nici nu s-a împodobit asemeni tinerelor, Domnul trimițându-i dar de sus spre a cumpăra cele cerești cu cele pământești. Postind și mergând deseori la Biserică, s-a lipit de cuvântul Sfintei Evanghelii, care spune: „Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui”, de parcă Însuși Domnul i l-ar fi grăit.

Se îngrijea ca nimeni dintre cei flămânzi să nu rămână nesăturat și nimeni dintre cei goi neîmbrăcat, iar acestea fără ca cineva să știe, temându-se de slava oamenilor. Nu doar că era milostivă,

ci răbda nebiruit în ispite și necazuri, întărindu-se spre lucrarea faptelor bune. Căci, din invidia diavolilor, mama cea vitregă o ocăra și o bătea, chinuind-o cu diferite munci. Iar tatăl fecioarei, văzând că nu se îngrijește de trupul ei, îi făcea haine frumoase și i le dădea, dar tânăra nu le păstra, ci pe toate le dăruia săracilor. Mâniindu-se, tatăl o bătea cu biciul și cu lemne, cu pumnii și palmele, și o târâia de păr, până când a împlinit 12 ani.

Fiind trimisă sfânta cu bucate la câmp, pentru tatăl ei, aceasta a dat o parte din ele pe drum săracilor, astfel că tatăl ei, rămas flămând, a hotărât, cu gând ucigaș și la îndemnul soției sale, să o urmărească data viitoare. Pândind-o și văzând cum hrănea săracii din bucatele lui, a aruncat în ea cu barda cea plugărească, rănind-o la un picior. Atunci și-a dat copila sfântul și fericitul său suflet în mâinile Domnului, iar trupul ei rămânând pe pământ și încă curgând sânge din piciorul cel tăiat, a strălucit cu slavă cerească, încât lumina și locul dimprejur. Spăimântându-se tatăl fecioarei, a vrut să ridice sfântul ei trup, dar nici că se putea apropia.

Alergând în cetate, a spus arhiepiscopului cele întâmplare, încât toți arhierii și mai marii cetății au mers cu tămâie și făclii pentru a face slujbe și rugăciuni. Văzând trupul ei cel sfânt strălucit, s-au minunat cu toții, dar nu puteau nicidecum să îl miște, încât s-au rugat Sfintei Filofteia să meargă cu ei în

cetate, dar nici așa trupul ei nu s-a clintit, nefiind aceasta voia Domnului. Au început atunci a-i pomeni locuri, pentru a vedea unde dorește Sfânta să fie dus trupul ei, spunându-i, fără nădejde, și de biserica domnească din Curtea de Argeș. Îndată trupul ei s-a ușurat, chiar mai mult decât greutatea firească.

Fiind înștiințat Radu Voievod despre acestea, a mers dimpreună cu tot clerul bisericesc, boierii și mulțime de popor pentru a aduce trupul cu cinstea cuvenită, așezându-l în biserica domnească. De atunci și până acum, cinstitele moaște ale Sfintei Filofteia se află neștrămutate din acel oraș.

Ea dă tuturor celor ce aleargă la dânsa tămăduiri de multe feluri de boli și izbăvire celor supărați de dureri necurate și oricine aleargă la dânsa cu credință fierbinte, cu sânguință și cu lacrimi se roagă ei, dobândește împlinirea cererii sale.

Erminia picturii bizantine a lui Dionisie din Furna nu oferă indicații pentru zugrăvirea Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș. Dionisie doar o menționează pe Sfânta Filofteia ca făcând parte din ceata Sfințelor Mucenițe.

Editorul din România al Erminiei a adăugat indicațiile despre zugrăvirea Sfintei Filofteia în capitolul numit „Indici de persoane” (p. 293).

Astfel, aflăm că Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș trebuie zugrăvită sub chipul unei adolescente îmbrăcată în costum popular bulgăresc,

purând ie, ilic și catrință lungă cu dungi verticale, ținând în mâna dreaptă o cruce, iar în stânga o ramură de finic.

Adesea, Sfânta Filofteia este înfățișată ținând în mâna stângă în locul ramurii de finic, un coș cu merinde. În unele icoane, în coșul cu merinde se zugrăvește și barda (securea) prin care a primit sfârșitul mucenicesc. Atunci când barda nu este zugrăvită în coș, ea este așezată la picioarele sfintei.

De obicei, Sfânta Muceniță Filofteia de la Argeș este zugrăvită în cadrul programului iconografic în registrul din naos, alături de alte sfinte mucenițe, dar și în icoana de hram de pe catapeteasmă, atunci când acesta este ocrotitoarea aceluia lăcaș de cult.

(sursa: doxologia.ro)

Sfântul Ierarh Nicolae în iconografie

Sfântul Ierarh Nicolae se bucură de o mare cinstire în rândul credincioșilor. Pe cei care au nevoie de ajutorul său îi sprijină nu doar cu cuvântul, ci și cu fapta. Nu-i trece cu vederea pe cei îndurerați, pe cei care sunt ispitiți și pe cei care plâng și pier. Dumnezeu săvârșește prin el minuni mari, al căror număr nu poate fi socotit.

Conform Erminiei picturii bizantine a lui Dionisie din Furna, Sfântul Ierarh Nicolae este zugrăvit sub chipul unui bătrân pleșuv, având barba rotundă. El este reprezentat fără mitră, cu fruntea înaltă (simbol al înțelepciunii), și cu puțin păr alb în centru. Sfântul este îmbrăcat în felon, nu în sacos, peste care are omoforul. În mâna stângă ține Sfânta Evanghelie, iar cu cea dreaptă binecuvântează.

Uneori, Sfântul Nicolae este reprezentat ținând în mâna stângă o biserică, iar în mâna dreaptă o sabie (simbolul înarmării sale duhovnicești). Aceste obiecte scot în evidență personalitatea sfântului, ca luptător intransigent pentru credința curată și ca apărător al turmei sale împotriva ereziilor.

Atunci când este reprezentată scena de la Sinodul I Ecumenic, Sfântul Ierarh Nicolae este reprezentat stând înaintea lui Arie, cu mâna dreaptă întinsă, pregătindu-se să-i dea o palmă. Dionisie din Furna se oprește și asupra anumitor

momente importante din viața Sfântului, povățuindu-l pe iconar în realizarea acestora. Astfel, putem întâlni icoane ale Sfântului care înfățișează: Nașterea Sfântului Nicolae, Hirotonia Sfântului Nicolae întru diacon, întru preot și mai apoi întru arhieru, Sfântul Nicolae aruncând bani într-o casă, Sfântul înviind un corăbier, Sfântul salvând de la moarte trei nevinovați și Adormirea Sfântului Ierarh Nicolae.

De obicei, Sfântul Ierarh Nicolae este zugrăvit în ca drul programului iconografic în registrul din altar, alături de alți Sfinți Ierarhi, dar și în registrul icoanelor împărătești de pe catapeteasmă, fie în partea de sud atunci când biserica poartă hramul sfântului, fie în partea de nord atunci când se alege să se picteze icoana Sfântului Nicolae în locul icoanei Sfântului Ioan Botezătorul. Cel deal doilea caz este întâlnit mai des în zona Ardealului, dar găsim biserici și în zona Moldovei, un exemplu fiind catapeteasma paraclisului Mănăstirii Sihăstria - Neamț, pictată de Irineu Protenco.

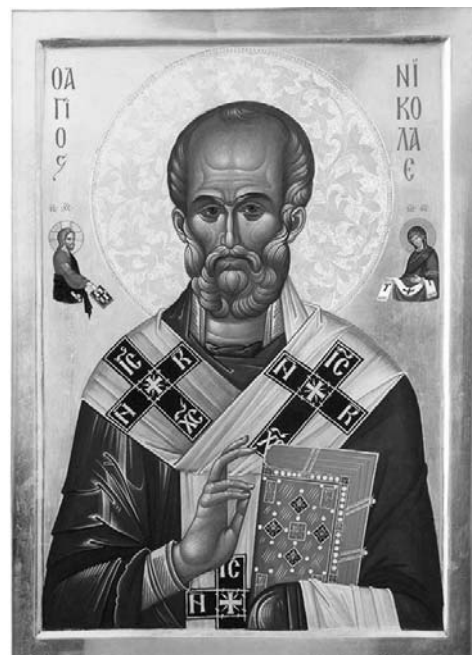
La mănăstirile unde se pictează trapeza, Sfântul Ierarh Nicolae este zugrăvit în registrul al doilea, sub Cina cea de Taină, împreună cu ceilalți Sfinți Ierarhi, având veșminte cuvioșești și cu înscrisul: „Unul este Dumnezeu, Tatăl Cuvântului cel viu, ființa înțelepciunii și a puterii, și chipul Celui de-a pururea veșnic”.

În multe icoane, în partea superioară, de o parte și de alta a chipului Sfântului Ierarh Nicolae, apar zugrăviți în medallioane sau stând pe nori, Mântuitorul Hristos ținând în mâini Evanghelia, și Maica Domnului ținând în mâini omoforul episcopal. Acest fapt amintește de o minune din viața Sfântului Nicolae, petrecută în vremea Sinodului I Ecumenic de la Niceea.

Aprins de râvna dumnezeiască, Sfântul Nicolae a îndrăznit a-l rușina pe Arie în mijlocul Soborului, nu doar cu cuvântul, ci și cu fapta, lovindu-l pe acesta peste față. Văzând această faptă, Sfinții Părinți s-au întristat și scoțându-l din Sinod, au luat de la dânsul însemnele arhieriești și l-au aruncat în temniță.

Domnul Iisus Hristos și Preasfânta Născătoare de Dumnezeu privind la nevoițele Sfântului Nicolae, au binevoit spre fapta lui îndrăzneată și au lăudat râvna lui cea dumnezeiască, astfel că în timpul nopții Mântuitorul însoțit de Maica Sa, s-au arătat Sfântului în temniță oferindu-i cele luate de la dânsul: o Evanghelie și un omofor.

Aceeași vedenie au avut-o și cei mai vrednici din Sfinții Părinți de la Sinod, cunoscând astfel, că a fost plăcută lui Dumnezeu îndrăzneala Sfântului Nicolae. Mergând în temniță s-au convins de minunea ce se săvârșise, găsindu-l pe Sfântul Ierarh Nicolae cu omoforul

episcopal și cu Evanghelia. După aceasta, Părinții l-au eliberat pe Sfântul Nicolae și l-au cinstit ca pe un plăcut al lui Dumnezeu.

Sfântul Metodie, Patriarhul Constantinopolului (842-846) istorisește o întâmplare asemănătoare din viața Sfântului Nicolae. În această istorisire, Sfântul Metodie ne povestește că la scurtă vreme după alegerea ca episcop, Sfântul Ierarh Nicolae l-a văzut pe Mântuitorul lângă el oferindu-i Sfânta Evanghelie, iar pe Maica Domnului în cealaltă parte, așezându-i pe umeri omoforul episcopal.

(sursa: doxologia.ro)

ȘTIRI

Sfântul Nicolae sărbătorit la Catedrala arhiepiscopală din Arad

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat marți, 6 decembrie 2016, Sfânta Liturghie în Catedrala arhiepiscopală din Arad, înconjurat de soborul de preoți și diaconi. Sute de credincioși au participat la Sfânta slujbă oficiată cu prilejul hramului paraclisului de la demisolul lăcașului de cult, destinat în mod special activităților liturgice și pastoral-misionare cu tinerii și copiii.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a vorbit sub titlul „Flori pentru biruitori” (cf. citirilor scripturistice: Evr. 13; Luca 6), sau mai pe larg lauda Sfântului Nicolae alcătuită de alt sfânt Ierarh, anume Antim Ivireanul, care îi închină două dintre didahiliile sale. Ori, dacă numele celui prăznuit își are tâlcuirea rădăcinii în limba română în ceea ce înseamnă „biruință”, cel al cinstitorului înseamnă „înflorire” sau „floare”, înțelegând de gânduri înalte prin cuvinte alese. Într-un fel oarecare desprindem mai clar din imagografia slujbei sfântului ierarh din Mira Lichiei, mai ales din troparul său, însușirea de îndreptător al credinței, ceea ce face să cugetăm la participarea de prestigiu a sa la cel dintâi Sinod Ecumenic, înțelegând astfel și rostul deosebit al sinoadelor în viața Bisericii sobornicești, având o exemplificare actuală în Marele Sinod al Ortodoxiei, văzând în acesta urmarea întocmai a învățaturii marilor Părinți ai creștinătății, cu aplicarea în viața credincioșilor, cu prevederi aparte legate de buna creștere a generațiilor viitoare. Aceasta ținând seama și de Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox. Sfântul Nicolae este cunoscut îndeosebi ca un ajutor al celor mici și al tinerilor. Cuvântul zilei, legat și de Păstorul cel Bun din Evanghelie, privește în mod deosebit virtuțile teologice ca și cele morale ale Sfântului Ierarh, ce se cer a fi cultivate în întâmpinarea mării sărbători a Crăciunului.

Copilașii prezenți, s-au împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos și au primit cadouri de la Moș Nicolae.

La ceasul Vecerniei, în biserica ocrotită de Sfântul Ierarh Nicolae al Mirelor Lichiei, a fost săvârșită slujba Acatistului Sfântului Nicolae, încheindu-se astfel ziua de prăznuire.

Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, este cel de-al doilea hram al Catedralei Arhiepiscopale din Arad – hramul paraclisului de la demisolul Catedralei. Hramul a fost dat de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu ocazia târnosirii Catedralei, la 6 decembrie 2008.

Slujire arhierescă la hramul Bisericii din parohia Micalaca Nouă – Zona 300

Mulțime de credincioși a participat miercuri, 30 noiembrie 2016, la hramul Bisericii din parohia arădeană Micalaca Nouă – Zona 300. Lăcașul de cult este ocrotit de Sfântul Ap. Andrei, cel întâi chemat, sărbătorit astăzi în Biserica Ortodoxă Română.

Sfânta Liturghie a fost oficiată la acest eveniment important din viața parohiei de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

Slujba a fost înfrumusețată prin hirotonia întru preot a diaconului Teodor-Călin Baba, pe seama Parohiei Șistarovăț, Protopopiatul Lipova și a tânărului teolog Marius-Emanuel Ardelean întru diacon, pe seama Parohiei Slatina de Criș, Protopopiatul Sebiș.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului a fost intitulat „Sub semnul curajului”, adică viața Sfântului Apostol Andrei, Ocrotitorul României și a Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, Mitropolitul Transilvaniei, pilduitori pentru virtutea curajului sau bărbăției creștine așa cum se tâlcuiește numele lor în limba noastră. Frățietatea apostolului cu Sfântul Petru, evocată și de principalul imn bisericesc al zilei (troparul) și reprezentativă pentru istoria creștinătății, adesea punctând deosebiri între Apus și Răsărit, amintește și încercările pentru Biserica românească în cursul veacurilor, împletite cu ale neamului, dar biruite prin lupta pentru unitate, libertate și progres. În prăznuirea sfinților menționați la aceeași dată, descifrează voința divină care a trimis poporu-

lui român binecredincios de pretutindena bărbați destoinici la răscruci de vremuri, încă de la începutul propovăduirii creștine și până în vremea noastră. Înaltpreasfinția Sa, referindu-se la momentul hirotoniei, a mai subliniat că hirotonia tinerilor slujitori ai bisericii de azi, reflectă în Biserica noastră succesiunea apostolică, credincioșia față de păstrarea Ortodoxiei prin dăruirea noii generații căreia îi revine asigurarea viitorului întregii obști. În cadrul Sfintei Liturghii, numeroși credincioși și copii s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos.

La finalul Sfintei slujbe, Chiriarhul, înconjurat de soborul slujitorilor, a săvârșit un Te-Deum de mulțumire, închinat acestei zile de sărbătoare.

În numele preoților și credincioșilor parohiei, părintele paroh Gheorghe Oprea i-a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru prezența și slujirea în mijlocul acestei comunități parohiale, în această zi de sărbătoare.

Scurt istoric al parohiei: Biserica parohială a fost construită între anii 2006 – 2013, sub purtarea de grijă a preotului paroh Gheorghe Oprea. Astfel, la 30 noiembrie 2006 a fost pusă piatra de temelie iar la 30 noiembrie 2013 a fost sfințită de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului. În 2015 au început lucrările de pictură și care astăzi sunt într-un stadiu avansat. Ea este executată de către pictorul Cihureanu Tudorel din București. Până acum a fost realizată pictura la absida altarului și socele, la absidele laterale și la semibolta pronaosului. În anul acesta a fost pusă catapetasma executată de S.C.Lidar Impex și este sculptată din lemn de tei și aurită, împodobită cu icoane cizelate. Lucrările de pictură vor continua și în anul 2017 când nădăjduim să fie finalizate.

Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopiaaradului.ro

AGENȚIA DE PELERINAJE BASILICA TRAVEL

Pelerinaj în Episcopia Caransebeșului 17 septembrie; 29 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou în Episcopia Caransebeșului, cu plecare din Arad, în care aveți prilejul să vă închinați în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, Catedrala "Schimbarea la Față" din Reșița și Catedrala episcopală din Caransebeș.

TARIF: 55 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Izbu 4 septembrie; 9 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj la Mănăstirea Izbu, cea mai veche mănăstire din Ardeal, cu plecare din Arad. În acest pelerinaj aveți prilejul să participați la Sfânta Liturghie și să vă închinați la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Izbu.

TARIF: 50 LEI

Pelerinaj social în Țara Sfântă - plecare din Cluj - 6 - 10 octombrie; 3 - 7 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu închinare în Ierusalim - Sfântul Mormânt, Calea Crucii, Golgota, Grădina Ghetsimani; Nazareth - biserica unde Sfânta Fecioară Maria a primit Buna Vestire; Hozeva - moaștele Sfântului Ioan Iacob Românul; Betleem - Biserica Nașterii Domnului, precum și în alte minunate locuri.

TARIF: 495 EURO

Pelerinaj la mormântul Părintelui Arsenie Boca 10 septembrie; 24 septembrie; 8 octombrie; 22 octombrie; 5 noiembrie; 26 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou la mormântul părintelui Arsenie Boca, cu plecare din Arad. Mormântul părintelui Arsenie Boca se află la Mănăstirea Prislop, ce a fost ctitorită de Sfântul Nicodim de la Tismana în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

TARIF: 60 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Lainici 3 septembrie; 15 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj nou la Mănăstirea Lainici cu plecare din Arad. Mănăstirea Lainici este sihastria unde a viețuit Sfântul Cuvios Irodion, duhovnicul Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, închinare la moaștele Sfântului Irodion și la icoana Maicii Domnului Grabnic Ascultătoare.

TARIF: 85 LEI

Pelerinaj în Israel de Crăciun - plecare din Cluj - 20 - 27 decembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la Marele Prăznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos în Biserica Nașterii din Betleem. Printre celelate obiective, menționăm: Câmpul Păstorilor, Grota Laptelui, Muntele Tabor, râul Iordan, Ierusalim - cu Biserica Sfintei Învierii, Golgota, Sfântul Mormânt, locul unde s-a aflat Sfânta Cruce, Grădina Ghetsimani și Muntele Sion.

TARIF: 595 EURO

Pelerinaj în Țara Sfântă cazare la hoteluri 18 - 24 octombrie; 4 - 10 noiembrie; 14 - 20 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu cazare la hoteluri. Printre locurile în care ne vom închina, menționăm: Muntele Tabor, râul Iordan, participare la Sfânta Liturghie la Biserica românească de la Ierusalim, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem, Drumul Crucii, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Golgota.

TARIF: 695 EURO

Pelerinaj în Israel și Peninsula Sinai 19 - 25 octombrie; 07 - 13 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai de 7 zile, cu trecere pe la cele mai importante obiective: Lod, Muntele Tabor, Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Ierusalim, Drumul Crucii, Golgota, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Hozeva, râul Iordan, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem și Biserica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

TARIF: 730 EURO

ARAD – CENTRUL „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI”:
B-dul Revoluției, Nr. 30, Tel./ Fax: +40257.466.784,
Email: arad@basilicatravel.ro. Program: 09.00-17.00

REȘIȚA – CENTRUL „SF. AP. PETRU ȘI PAVEL”:
Str. Republicii, Nr. 1, Tel/Fax: +40255.255.135.
Email: resita@basilicatravel.ro. Program: 09.00 – 17.00

BUCUREȘTI – BASILICA TRAVEL: Str. Doamnei, Nr. 20,
Tel/Fax: +4021.316.35.03, Mobil: 0741.260.424,
Email: office@basilicatrave1.ro. Program: 09.00-17.00

www.pelerinaj.ro, www.basilicatravel.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚARU
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:
Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.